XXXII. ROČNÍK PROSINEC 2009 10 Kč

JILEMNICE

zpravodaj města

Jilemnické proměny: Čp. 734 (naproti Normě, 1963/2009). *Foto J. Herout / –pepo–*

Radost pro všechny

Vánoce nám každý rok znovu připomínají: Bůh se sklonil k lidem. Přišel v Ježíši, aby se lidem dal poznat, v Ježíši přichází nabídnout smíření a pokoj. Ježíšův příchod na svět je událostí, kterou vánoční svátky slaví a ze které se při nich radujeme.

Evangelista Lukáš, který vypráví o Ježíšově narození, si dává velmi záležet, aby ukázal, že se vánoční události odehrály na konkrétním místě a v konkrétní době. Místem Ježíšova narození se stalo město Betlém. Bylo to místo, o kterém kdysi jeden z biblických proroků prohlásil, že právě tady se Mesiáš-Kristus má narodit. Časem Ježíšova narození byla doba vlády římského císaře Augusta a konsula Quirinia.

Těchto významných mužů své doby si ale vypravěč Lukáš nevšímá. To podstatné, o čem chce psát, se totiž neudálo ani v královských palácích ani ve válečných vřavách, ale právě v onom zapadlém městečku na judském venkově: tady se v přístřešku pro dobytek chudé ženě narodilo dítě. Je to svědectví o tom, že Bůh chce být nablízku právě lidem chudým, obyčejným, odstrkovaným, těm, pro které mezi lidmi často nebývá dost místa.

Evangelista Lukáš dále vypráví, jak se o tom zvláštním dítěti jako první dozvěděli pastýři. Také pasáci ovcí žili na okraji tehdejší společnosti. Dělali práci, jakou druzí lidé opovrhovali, často neměli ani střechu nad hlavou. Ale teď jsou to právě oni, komu je dáno se dozvědět, že se narodil Kristus – ten, který je určen a pověřen, aby lidi zachránil od zlého.

Pastýři zprávě o narození Zachránce uvěřili a utíkají do Betléma. Sami si chtějí ověřit, co se stalo. A když to zjistí, radují se. Chválí Boha, že vstoupil do jejich života. Radují se, že přišel jako člověk, že mu tedy není cizí nic z toho, co my prožíváme, co na nás doléhá, co nás tísní.

Spolu s pastýři se můžeme radovat i my. Také pro nás Boží poslové vyřizovali: „Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově."

M. Horák

Vánoční fejeton

Karel Čapek: Svíčička

Aspoň jedinkrát do roka nebudiž opomenuto zapálit v novinách sloupeček milému Pánu Bohu. A tedy: „Sláva na výsostech Bohu!" Ačkoli je všude, je na výsostech přece jen víc sám a víc doma. Přesvědčte se o tom. Vystupte někdy na výsosti a potkáte ho. Na výsostech krásy, na výsostech lásky, na výsostech poznání a já nevím, na kterých ještě. A když na ně vystoupíte, pocítíte nevýslovnou radost a strašné mrazení. A to je ON sám. Ale kdo nikdy nevystoupil na výsosti, nepotkal ho. A nic neví o něm ani o jeho slávě. Neboť není pravé slávy kromě slávy Boží. On sám pak voní mateřídouškou a ve vlasech má hvězdy, ptáky na ramenou, na klíně cvrčka a pod jeho nohama plynou řeky a potůčky.

„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“ Neboť nic není sladšího než pokoj. A proto: dejte nám pokoj vy všichni, kteří si myslíte, že jste vyvoleni spravovati a napravovati svět. Pokoj – toť velikost malých věcí a hlubokost věcí všedních. Pokojná věc je posvěcená a pokojný člověk je dobrý a pokojné srdce je šťastné a pokojný den je požehnaný. Amen. „Sláva na výsostech Bohu a pokoj lidem dobré vůle.“ Snad jsou větší a onačejší ctnosti než dobrá vůle. Jmenujte mně hrdinství, šlechetnost, obětavost nebo co chcete. Ale nic není tak dobrého jako dobrá vůle. Dobrá vůle – to je jako dobrá cesta nebo dobrá střecha nebo jiné tiché, dobré a spolehlivé věci, o kterých ani nevíme. Teprve když nejsou dobré, začneme strašně láteřit. A když potkáme zlou vůli, je nám, jako by se bortila všechna jistota na světě. A proto: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj.“ Na celé zemi. Já to cítím, vy to cítíte. Nemáme pod sebou pevné půdy, když se to hroutí někde u souseda. Je jenom jedna země. A proto – na celé zemi pokoj lidem dobré vůle! Je to ta nejkratší modlitbička. Kdybyste ji tisíckrát opakovali, pokaždé v ní najdete novou a libou chuť. Neboť je v ní sláva i výsosti, země i pokoj i dobrá vůle.

(fejeton z Lidových novin, 1929)

Štědrovečerní jídelníček 19. století

Nemusíme jistě zdůrazňovat, že se lišil podle zámožnosti našich předků. Zatímco ve šlechtickém prostředí nechyběly náročné delikatesy, měšťanské prostředí holdovalo spíše těžším jídlům a na venkově se udržovala tradiční lidová strava vycházející především z laciných domácích zdrojů. Pojďme si porovnat tři jídelníčky z přelomu 19. a 20. století:

Knížecí rodině Schwarzenbergů se v roce 1896 na slavnostně prostřenou štědrovečerní tabuli servírovala jídla podle následujícího jídelníčku:

Ústřice
Krémová květáková polévka
Fritované risolety
Rizoto s raky
Pstruh s holandskou omáčkou
Kabinetní puding

Kuchařka ze stejné doby doporučovala středním, zejména městským vrstvám následující sled pokrmů:

Rybí polévka
Vejce nadívaná
Kapr na černo s litickým knedlíkem
Ryba smažená se švestkami a celerovým salátem
Závin z máslového těsta
Ořechový věnec
Vánočka
Cukroví
Ovoce

V chudších domácnostech na Jilemnicku se štědrovečerní večeře skládala z prostých jídel zpravidla v tomto sledu:

Krajíček chleba
Houbová či hrachová polévka (někde se polévka nepodávala)
Houbanec (většinou slaný, někde též sladký)
Koláče, štědrovnice
Jablka, ořechy
Mnohde se vařila také lahodná *„břečka“* ze sušených jablek, švestek a hrušek.

Na závěr přidejme pro představu jeden ze starých měšťanských receptů:

Kapr sekaný: *Kuchaný a očištěný kapr se rychle omeje, kůžička se z něho seřeže, všecko maso od kosti se odřeže, kosti, kůžička, mléčí atd. (žluč se vždy zahodí) se v zvláštním hrnku v 1/3 litru vody osolí a dobře vařiti nechá. Maso rybí se zatím na kaši rozseká. Kus másla na misce se utře, 4 rozmíchaná vejce se k tomu přidají, pak 2 strouhané v mléce vařené, dobře vymačkané žemle, štipec pepře, štipec všehochuti, spárek na soli utřeného česneku. Do toho se dá sekané rybí maso, vrazí se do toho dvě vejce, dobře se to promíchá. Malý pekáček dobře máslem se vymaže, bílým papírem, máslem pomazaným, se vyloží, na papír dá se smíšenina a přikryje se zase bílým papírem, máslem pomazaným. Do velkého pekáče se dá vařící vody, malý pekáček se sekaninou se do toho vloží, dá se to pak do trouby, aby sekanina se v páře as hodinu vařila. Mezi tím se 5 sardelí, z nichž se kůstky vybraly, na másle utře, polévka, v níž se kůstky rybí vařily, se na to vleje a přidá se k tomu koflík červeného vína, kus rozsekané citronové kůry, cukr do hněda upálený, na špičku nože tlučeného hřebíčku a nového koření. Když se to as půl hodiny vařilo, zapraží se to hnědou máslovou jíškou a nechá se zpejchnout. Dušená ryba se pak z pekáče na mísu vyklopí. Procezená omáčka se ve zvláštní nádobě podává. K rybě se udělá okolek z usmažené na nudle zkrájené žemličky a zelené petruželky.*

Jan Luštinec

Vánoce, Vánoce přicházejí...

„Vánoce, Vánoce přicházejí…“ a s nimi ty nejkrásnější svátky v roce, čas radosti, štěstí, nadělování, přátelského setkávání, ale taky vůně vanilky, skořice a vánočního shonu. Také se blíží konec roku 2009 a my opět bilancujeme.

Letošní rok byl pro Jilemnici nabitý významnými výročími. Po celý rok jsme si je připomínali kulturními a sportovními akcemi, pochody, slavnostmi, přístupnými budovami s výstavami či vernisážemi doplněnými bohatým kulturním programem, vydanými almanachy, nádherně zrestaurovaným praporem nebo také parní jízdou. Zájem veřejnosti byl veliký a všichni pořadatelé mohou být hrdi na to, že nám nabídli to nejlepší ze své „kuchyně“ a zanechali v nás krásný pocit dobře stráveného času.

A co se „ukuchtilo“ u nás na radnici?

S občany jsme se nadále scházeli na veřejných fórech a společně si všímali těch nejpalčivějších problémů. Zase jsme pořádali tematicky zaměřené kulaté stoly, abychom vás osobně informovali o připravovaných projektech, pravidelně jsme dopisovali do místního zpravodaje a doplňovali naše webové stránky. Vážíme si toho, že většině z vás není osud města lhostejný a najdete si čas, abyste se s námi sešli. Aktivně jsme využili možnosti dotací ze strukturálních fondů a ve většině žádostí jsme byli úspěšní. Věříme, že realizace těchto projektů povede ke zlepšení vzhledu či funkce našeho města.

„Štědrej večer nastal…“, ale ještě před tím zapomeňte na předvánoční shon a využijte nabídek kulturních i sportovních, které jsou vám v Jilemnici

k dispozici. A věřte, že jich není málo! Zase o adventu přivítáme Krakonoše, rozsvítíme vánoční strom s Mikulášem, vánoční jarmark si užijeme na revitalizovaném náměstí a nostalgicky si zavzpomínáme při večerním ohňostroji, svezeme se parním vláčkem, v Krkonošském muzeu nás udiví krása vamberecké krajky a toto vše vhodně doplníme hudebním a tanečním koktejlem. „A když sní se, co je v míse…," sejdeme se na půlnoční u betléma.

Blíží se konec tohoto roku, můžeme hodnotit, ale i něco si přát. Městu přeji úspěšné dokončení započatých akcí včetně jejich financování, městským organizacím hodně sil, profesionalitu a vysokou návštěvnost, zdejším firmám a podnikatelům zlepšení trhu a příliv turistů, místním spolkům a sdružením podporu, bohatou činnost a nadšení jejich činovníků i členů, složkám IZS málo krizových situací a všem dalším nejmenovaným mnoho úspěchů.

Krůček po krůčku přicházejí Vánoce. Těším se, že snad už letos se budou podobat těm z Ladových obrázků. Ještě pořád „sním o vánocích bílých…", vnímám krásu sněhových vloček a zdáli slyším hlas rolniček. Přeji vám všem, abyste je užívali v pohodě a kruhu rodinném. Navštivte své blízké a přátele a obdarujte se tím nejcennějším – štěstím a láskou.

Krásné Vánoce a splnění tajných přání v roce 2010 vám všem přeje

Jana Čechová, místostarostka

Zdravé město Jilemnice o zdraví

Vážení čtenáři, náš seriál o zdraví je u konce, o příspěvek do prosincového čísla Zpravodaje jsme požádali Bc. Helenu Hykyšovou, která je původním povoláním zdravotní sestra, nyní pracuje v MMN Jilemnice jako odborný zdravotnický pracovník. Paní Hykyšová se zajímá o otázky duševní hygieny a o možnosti, jak v dnešní době nalézt a udržovat duševní rovnováhu.

Jak se udržet v psychické rovnováze?

Dosáhne-li člověk v dnešní složité a hektické době své duševní rovnováhy, znamená to velký přínos nejen pro něho, ale i pro jeho okolí. Jsme zaneprázdněni dějem každodenního života. Máme nesrovnatelně více, než měli naši předkové, umíme tlumit bolest, žijeme déle a pohodlněji. Přesto požadavky dnešní doby a situace, která ve světě vládne, je velmi náročná na naši psychiku.

Kam došel dnešní svět? Chceme maximum, honíme se za majetkem, penězi a kariérou, nestíháme, strachujeme se, abychom nedělali chyby, bloudíme, musíme se přizpůsobovat nelehkým podmínkám, tvrdě pracovat, vyrovnávat se s konkurencí, orientovat se, pomlouváme se, podvádíme, lžeme, ničíme přírodu a ovzduší, vedeme války, zabíjíme, v politice vládne boj o moc a intriky, útočí na nás reklama, zábavní průmysl pohlcuje náš klid a ticho, máme problém se mezi sebou domluvit, stoupá nezaměstnanost, napětí, stres…

Tento druh stresu je trochu jiný, přesto zůstává existenciální. Kde najít návod na život v dnešní postmoderní době? Kde hledat spočinutí a východisko? Jak dokázat prospět sobě, svým blízkým

i naší společnosti a přesto si udržet v sobě klid a mír?

Tyto otázky si již většina z nás někdy kladla. Jsme pohlceni touto dobou, proto tolik potřebujeme vyvážení mezi vnitřním a vnějším světem. Potřebujeme obnovit spojení se svým vnitřním zdrojem životní energie. Všeobecně je známo, že pohyb na čerstvém vzduchu, tělesná cvičení, pohyb, otužování, potřeba procházek, výletů apod. pozitivně ovlivňuje naši psychickou stránku. Tělesná aktivita se týká nejen těla, ale i naší psychiky, protože je často i zdrojem radosti. Všichni dnes dobře víme, že na zdraví naší duše mají vliv i další aspekty jako strava a stravovací návyky, odpočinek, různé druhy relaxací a dostatečné množství spánku.

A zde právě vidíme propojenost duševní rovnováhy s tělesným zdravím. Upevnění a udržení tělesného zdraví zlepšuje podmínky našeho psychického stavu. Mohli bychom říci, že jde o spojené nádoby, které nelze od sebe jen tak oddělit.

Životní praxe v rámci naší duševní hygieny má svou hodnotu nejen ve vnitřním klidu, ale i ve vnitřní radosti, která vychází především z dobrého zaměření člověka a dále se projevuje také tím, co rádi děláme, ať už jde v životě o povinnosti nebo odpočinek.

Mimo práci doma i v zaměstnání si každý ve svém životě nachází také to, co ho může vnitřně naplnit a uspokojit. Mohou to být naše zájmové činnosti, koníčky, radost z práce na zahrádce, radost ze setkání se svými blízkými nebo přáteli, hra na hudební nástroje, poslech hudby, cestování, výlety, sportovní aktivity, četba, relaxační techniky, pobyt v solné jeskyni, jóga, meditace… Nabídka možností je dnes velká, ale důležité je, aby-

Nová podoba Masarykova náměstí. **Foto P. Therová**

chom z takové činnosti měli radost a potěšení.

Duševní rovnováha patří dnes k důležité psychické výzbroji každého z nás, kdo chce uspět a obstát v dnešní těžké době. Dosáhneme-li upevnění své duševní rovnováhy, znamená to pro nás velký přínos. Duševní hygiena dnes přímo volá po své praxi. Psychicky vyrovnaný a zdravý člověk je odolný proti somatickým nemocem. Nemoc se zpravidla zlepší i vlivem zlepšení psychického stavu a zase naopak, zhoršením psychické kondice se mohou zpomalit uzdravující procesy. Respektováním pravidel duševní hygieny máme také pozitivní a příznivý vliv na prevenci všech psychických i somatických poruch. Duševní rovnováha je základem veškeré rovnováhy a má dynamickou, proměnlivou povahu.

Abychom pozitivně a smysluplně přispěli do své duševní studny, je určitě důležité být si vědom některých schopností a možností, které nám pomáhají udržet se vnitřně více v klidu.

Spontánnost a přirozenost – znamená to, že si počínáme přirozeně, nepřetvařujeme se, nejsme falešní a dokážeme projevit, co cítíme a co si myslíme, v mezilidských vztazích a konfrontacích jsme upřímní, dokážeme se oprostit od intenzivního napětí moderního života (časové stresy, nepřirozené a nepřiměřené přepínání sil, neadekvátní potřeby konzumního typu apod.).

Nezávislost a vnitřní autonomie – pro nezávislost a vnitřní autonomii je typická zaměřenost do svého vlastního nitra a umění získat vládu nad sebou a schopnost řídit se ve svém chování a jednání vnitřními měřítky a svým vnitřním hlasem.

Sebepřijetí (sebeakceptace) – je to vnitřní radost a spokojenost, že jsme sami sebou, dokážeme akceptovat své vlastní síly, schopnosti, možnosti a dovednosti.

Objektivní pohled na sebe – otevřenost k našim zkušenostem, schopnost poučit se a napravit vlastní jednání a chování.

Nové parkoviště ve Valdštejnské ulici. **Foto P. Therová**

Schopnost čelit v životě překážkám a nesnázím – schopnost a dovednost zvládat životní zkoušky, nesnáze a přiměřeně na ně reagovat jsou dalšími atributy na cestě k dosažení psychické rovnováhy.

Odvaha dělat v životě změny a opravovat své chyby – když zjistíme, že děláme v životě chybu, prostě v ní nepokračujeme. Nečekejme do dalšího rána, začněme teď hned.

„Opravdový člověk má mít odvahu začít každý den nový život," řekl Goethe.

Jistými chybami jsou také prohřešky proti morálce. Respektování určitých morálních hranic a pravidel vytváří těžiště naší osobnosti a každý víme, že pokud tomu tak není, je potom velmi těžké umlčet nebo překřičet náš vnitřní hlas svědomí. Už kdysi Einstein vyslovil: „Další vývoj lidstva závisí na jeho morálních principech, a nikoli na úrovni jeho technického pokroku."

Akceptace druhých lidí – schopnost vytvářet čestné vztahy, vytvářet kladný vztah k druhým a schopnost otevřít jim své nitro.

A dalo by se na toto téma pokračovat ještě na mnoho dalších stránek.

Péče o duši znamená hlavně být „sám sebou", rozumět své povaze, mít pro co žít, mít úctu k sobě i druhým, mít sílu a schopnost odpouštět, budovat mosty k druhým lidem a především respektovat životní zákony a žít v souladu s nimi a se sebou. Péče o naši duši rozhoduje tedy o tom, kdo vlastně jsme a kým budeme.

Každý člověk má právo na šťastný život, který si vytváří z možností svého „individuálního růstu". Každý z nás si o svém životě rozhoduje sám a jen na nás záleží, jak se k životu a jeho zákonům postavíme.

Helena Hykyšová

Zdravé město Jilemnice informuje...

V listopadovém čísle zpravodaje města jsme naše čtenáře obsáhle seznámili s řadou zajímavých akcí konaných letos na podzim v rámci mezinárodního programu „Zdravé město" a zároveň jsme je vyhodnotili. Program zahrnuje veškeré věkové skupiny a je výsledkem soustavné a plánované činnosti mnoha spoluobčanů, kteří ve svém volném čase pracují v komisích, pomáhají s organizováním jednotlivých pořadů, soutěží, sportovních a vzdělávacích akcí – to vše ve spolupráci s precizním organizačním zajištěním pracovníků Městského úřadu v Jilemnici. A tak bylo věcí každého z nás, čeho z rozmanitých nabídek využil a čeho se aktivně zúčastnil.

V současné době členové komise pracují na plánu činnosti pro příští rok, doplňují ho o připomínky a návrhy vzešlé z jednání účastníků „veřejného fóra" Zdravého města, ze závěrů z diskuse občanů z „kulatých stolů" i písemných námětů a připomínek.

Chtěli bychom, aby zdravé město Jilemnice bylo místem, kde chceme žít. Je to však věcí ohleduplnosti a určitého respektu každého z nás. Na příklad ohleduplnosti k našemu nejbližšímu okolí, kde žijeme.

Pro dobré sousedské vztahy bychom příkladně neměli rušit nedělní pohodu a klid zvuky travních sekaček, motorové pily či cirkulárky. A co vznik „černých

skládek“ po příkopech, na okraji lesa, na pozemcích „nikoho“?

Neptejme se stále, co město dělá pro nás, občas si uvědomme, co my jsme udělali pro své město, čím jsme my přispěli k tomu, aby se nám v něm dobře žilo. — Popřejme si navzájem do nového roku hodně zdraví a pohody a více právě té ohleduplnosti.

Jaroslava Kunátová

Z usnesení rady města

Níže citovaná usnesení byla schválena jednomyslně.

- *RM schvaluje* záměr pronájmu nebytových prostor v čp. 1 v Jilemnici na stpč. 61 takto: v 1. NP 1.05 – Přísálí – 51,1 m², 1.02 – Výstavní sál Krkonošské muzeum – 246 m², ve 2. NP 2.02 – Výstavní sál – 241,6 m², 2.09 – sklad – 49,9 m², ve 3. NP 3.01 – depozitář – 235,5 m².
- *RM schvaluje* nařízení rady města číslo 5/2009, kterým se vymezuje rozsah, způsob a lhůty odstraňování (zmírňování) závad ve schůdnosti chodníků (úplně znění viz inzertní příloha).
- *RM schvaluje* uzavření nájemní smlouvy na kiosek u nemocnice (ppč. 95/1 v k. ú. Jilemnice) s Lucií Rouhovou, Staroholická 21, Holice, za cenu 21 260 Kč ročně na dobu určitou do 30. 6. 2014. *–pf–*

Erbovní strom města na náměstí

Den před státním svátkem byl na jilemnickém Masarykově náměstí slavnostně zasazen jilm horský. Erbovní strom Jilemnice tu přibyl díky projektu Regenerace a revitalizace Masarykova náměstí v Jilemnici, který byl podpořen z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod. Původně bylo slavnostní sázení plánováno již na 15. října, ale suchý podzim a následná sněhová kalamita způsobila posunutí termínu.

Desetiletý jilm má Masarykovo náměstí nejen oživit, ale v létě také poskytnout pod svoji korunou návštěvníkům tolik potřebné stinné zázemí.

Sázení jilmu horského se ujalo politické vedení města v čele se starostou panem Vladimírem Richterem a paní Janou Čechovou. Aktu přihlíželo několik občanů a realizační tým projektu.

V úvodní řeči starosta města připomenul cíl projektu, zdůraznil především nově vzniklou středovou zónu, díky které již v okolí kašny neparkují auta a v neposlední řadě popřál jilmu horskému, aby jilemnické náměstí zkrášloval co nejdéle.

Projekt „Regenerace a revitalizace Masarykova náměstí v Jilemnici“ je pilotním projektem při realizaci a administraci v rámci PAAK – Posílení absorpční a administrativní kapacity.

–PT–

Sázení jilmu na Masarykově náměstí. **Foto P. Therová**

Společenská rubrika

Životní jubilea – prosinec

90 let
Božena Svobodová, Masarykovo nám. 10
88 let
Mária Kahúnová, V Lipkách 759
87 let
Jarmila Švarcová, Budovatelská 627
80 let
Zdeněk Jech, J. Buchara 495
Jaroslava Menčíková, J. Buchara 985
75 let
Josef Faistauer, Ke Stadionu 907
Prof. Josef Valušiak, Luční 1013

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a hodně životní pohody do dalších let.

Sňatky – říjen

Petr Kynčl a Simona Fričková, oba z Jilemnice
David Lukeš a Veronika Holečková, oba z Jilemnice
Tomáš Liebich, Levínská Olešnice a Zuzana Šulcová, Pecka
Lukáš Hájek, Jilemnice a Hana Hladíková, Vysoké nad Jizerou

Novomanželům přejeme hodně štěstí na společné cestě životem.

Úmrtí

15. 8. Ingeborg Pazourová (1927), čp. 985
29. 8. Antonín Šátek (1931), čp. 1148
22. 9. Jana Boukalová (1927), čp. 669
28. 9. Zdeněk Vrbata (1921), čp. 526
30. 9. Stanislav Kynčl (1923), čp. 71
2. 10. Josef Martinek (1929), čp. 993
14. 10. Josef Černý (1945), čp. 1126

Pozůstalým rodinám projevujeme upřímnou soustrast.

Za SPOZ: Alena Mládková

Pozvánka

Sbor pro občanské záležitosti, město Jilemnice a Společenský dům Jilm připravují letos „Vánoční setkání s důchodci“, které se bude konat ve čtvrtek 3. prosince 2009 od 14.00 hod. v sále Společenského domu Jilm. K tanci a poslechu jako každý rok hraje Jilemničanka. Všechny jilemnické důchodce srdečně zveme.

SPOZ

Gratulujeme!

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Miroslava Kopicová předala nejvyšší resortní ocenění sedmi bývalým učitelům postiženým z politických důvodů. Mezi nimi najdeme též dvě nám dobře známá jména:

Jaroslav Dejmek, nar. 1935 – učitel na gymnáziu v Jilemnici, pro své pevné morální postoje v r. 1975 byl propuštěn, pracoval v pomocných dělnických profesích, po rehabilitaci r. 1990 učil na gymnáziu ve Vrchlabí.

Josef Faistauer, nar. 1934 – učitel na gymnáziu v Jilemnici. I on byl v r. 1975 pro své pevné morální postoje propuštěn, pracoval v pomocných dělnických profesích a po rehabilitaci v r. 1990 působil do r. 1995 opět na jilemnickém gymnáziu.

Oběma vyznamenaným ze srdce gratulujeme.

Redakce

Klub žen

V týdnu od 13. do 16. října jsme uspořádaly každoroční „Bazar" podzimního oblečení. První den se nám úspěšně podařilo odbavit tradičně velký nápor prodávajících, kterým se vyplatilo i „nekonečné" čekání na schodech sokolovny.

Prodávané oblečení a sportovní potřeby po odrůstajících dětech i oblečení, které jejich majitelé nevyužili, našlo další uplatnění za symbolické ceny.

Příležitost k výhodnému nákupu mnozí rádi využili zejména nyní v době ekonomické krize, vždyť většinou kvalitní zboží za podobné ceny jinde jistě neseženete. A byla by také velká škoda, kdyby místo dalšího využití toto oblečení skončilo v kontejnerech nebo na skládkách.

Ani to, co se nepodařilo prodat, neskončilo jako odpad, ale Klub žen zajistil odvoz těchto věcí na charitu. Oblečení tak mohou využívat lidé v nouzi, zboží putuje do oblastí postižených přírodní katastrofou, dostane se i do rozvojových zemích apod.

Věříme, že všichni prodávající i kupující odcházejí spokojeni a rádi tuto službu využívají. Zákazníci také často obdivovali výbornou organizaci této akce. Mnozí z těch, kteří náš Bazar třeba i náhodou navštíví, přichází v dalších letech opět.

Mimo přínosu pro prodávající a příspěvku na činnost Klubu žen, přinesla tato akce i finanční dar dětem v Dětském centru v Jilemnici.

Tato pokaždé úspěšná akce se bude konat opět na jaře, kdy proběhne Bazar jarního a letního oblečení ve dnech od 13. do 16. dubna 2010.

Těšíme se i na Vaši účast.

Marcela Šebková

Betlémské světlo

V roce 1986 vznikl v zemském rozhlasovém studiu Horní Rakousko nápad, který se od té doby rozšířil do mnoha zemí Evropy – světlo pokoje z Betléma. Připomíná nám, že při narození Ježíše Krista byl lidem dobré vůle zvěstován pokoj. Světlo je symbolem Vánoc. Zapálením a předáváním světla si připomínáme vánoční poselství pokoje a úkol, který z něho vyplývá – uskutečňovat tento pokoj mezi lidmi.

Betlémské světlo bývá zapáleno několik týdnů před Vánocemi dítětem v chrámu Narození Páně v Betlémě. V lampě chráněné proti požáru se převeze do Rakouska a uchovává se do Vánoc. Krátce před Štědrým dnem se rozveze z Vídně na všechna místa v Rakousku, do většiny zemí Evropy a USA. Do České republiky ho přivážejí brněnští skauti. Z Brna pak Betlémské světlo putuje do všech koutů naší země. Nespočet lidí si plamínek

Foto P. Vitvar

Betlémského světla přinese v lampičkách domů a rozsvítí jím svíčky na vánočním stromečku, postaví jej do oken a hlavně jej předává svým přátelům, sousedům a známým. Často se tento plamínek stal znamením usmíření, když jej někdo donesl lidem, s nimiž měl rozpory. Světlo pokoje z Betléma je znamením naděje. Během několika let se z jednoho plamene rozšířilo a září se svým poselstvím pro miliony lidí.

Betlémské světlo přivážejí tradičně do Jilemnice skauti křesťanských oddílů. Letos bude světlo přivezeno 19. prosince. Od tohoto dne si můžete plamínek Betlémského světla odnést domů například z chrámu svatého Vavřince v Jilemnici, z děkanského úřadu a nebo ze Skautského domova Za Lázněmi.

Skauti střediska JILM Jilemnice Vám přejí požehnané vánoční svátky.

Vypuštění balónků s přáním Ježíškovi

Možná si ještě pamatujete, jak jsme minulý rok z jilemnického náměstí společně vypustili přes 300 balonků s přáníčkem Ježíškovi. V celé České republice jich vzlétlo přes 100 000. Tím jsme nejen informovali Ježíška o svých přáních, ale vytvořili i nový český rekord ve vypouštění balonků. Základnou pro letošní ročník, odkud se znova pokusíme překonat rekord, bude náměstí v Hradci Králové, odkud přes éter rádia Frekvence 1 odstartuje vypouštění pohádkový princ Jan Čenský.

Zároveň na stránkách www.ceskyjezisek.cz probíhá hra Pomozte Ježíškovi připravit dárky a mnoho dalších aktivit, které směřují k posílení tradice českých Vánoc a českých tradic obecně, k jejich udržení ve vědomí dětí, k vytváření povědomí o kořenech naší kultury a k posílení vzájemné solidarity a radosti z obdarovávání.

Pokud se tedy nepodaří Mrakorovi, který vládne zlým živlům, zabránit, aby vše proběhlo tak jak má, vytvoříme společně s Ježíškovými kamarády rekord, který svou celorepublikovou podporou a šíří nemá u nás ani ve střední Evropě obdoby.

Udělejte si hezký den s českým Ježíškem a přijďte ve čtvrtek 10. 12. 2009 v 15.00 hod. na Masarykovo náměstí v Jilemnici, kde společně v 15.40 hod. vypustíme balónky s přáním Ježíškovi. Balónky s přáníčky obdržíte na místě.

Na setkání s Vámi se těší Mateřské centrum Rodinka, které tento pokus v Jilemnici pořádá.

–jh–

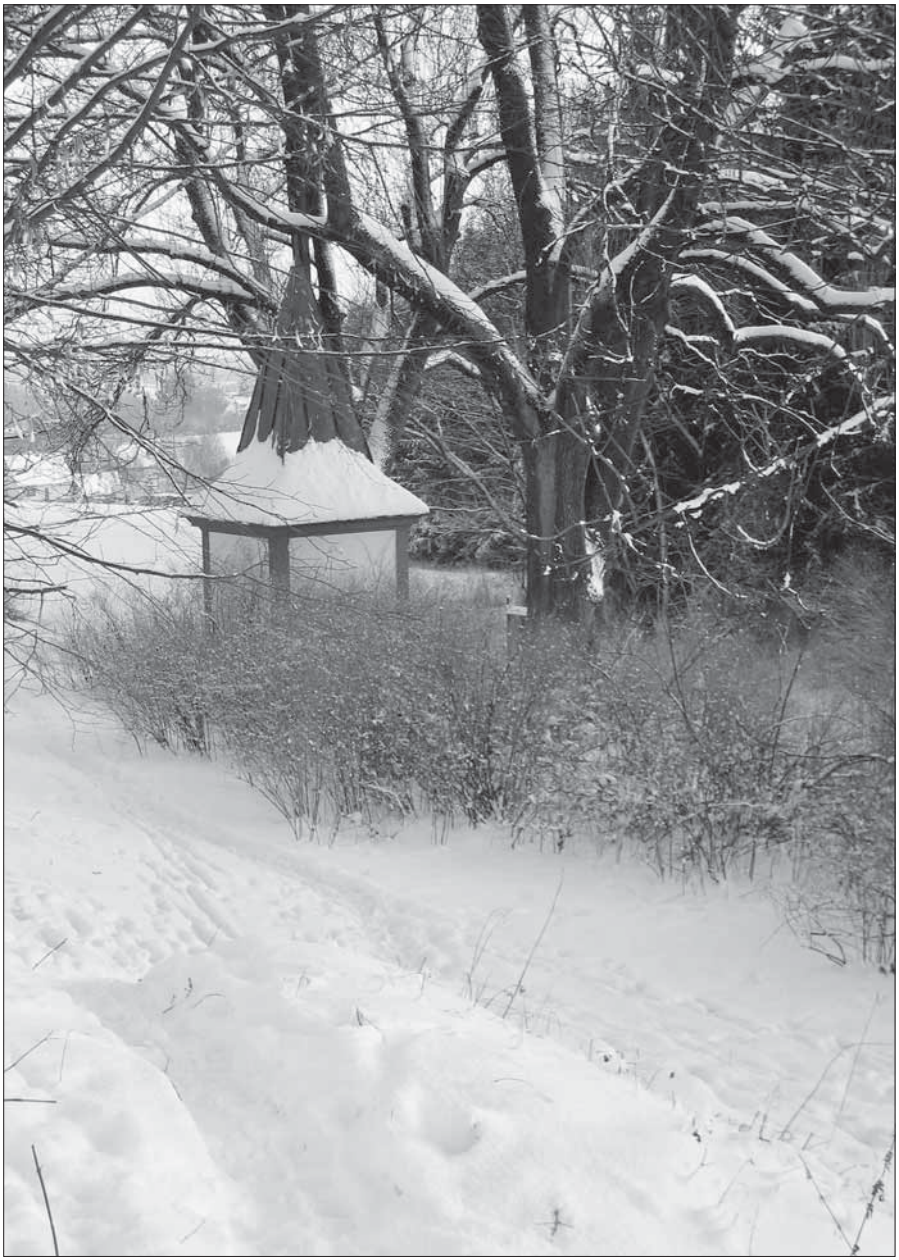
Oldřich Mlejnek: ZIMA

ZIMA
je píseň jinovatky
krok chodců na náledí vratký
večery teplé vzpomínkami
zima jsme my dva spolu sami

ZIMA
je píseň sněhuláků
obloha plná sněžných mraků
svážení dříví rohačkami
zima jsme my dva spolu sami

ZIMA
je píseň bílých plání
tváře, do nichž mráz červeň vhání
saně, zvonící rolničkami
zima jsme mi dva spolu sami

ZIMA
je píseň Vánoc bílých
zima jsou dárky našich milých
zima je stromek se svíčkami
zima jsme my dva spolu sami

Kaple sv. Isidora. **Foto P. Pohůnková**

Krátké zprávy a oznámení

▶ **Krkonošské muzeum**

Výstavy:

Zámek: Česká krajka 19. a 20. století ze sbírek Muzea krajky ve Vamberku. Něžná krása světoznámé krajky jistě potěší každého návštěvníka.

V nové podobě představujeme také rekonstruované zámecké schodiště, uvedené do původní podoby z dob poslední úpravy zámku v roce 1895. Jako exponát měsíce představíme nově restaurovaný stříbrný, zčásti zlacený nástolec, vynikající dílo z doby kolem roku 1890.

Provoz muzea o Vánocích:

Do 23. prosince bude probíhat pravidelný provoz. Ve dnech 24. do 26. 12. bude zavřeno. Od 27. do 30. 12. otevřeno vždy od 8 do 12 a od 13 do 16 hodin. 31. 12. otevřeno pouze od 8 do 12 hodin. 1. ledna 2010 zavřeno. Od 2. ledna opět pravidelný provoz.

Přejeme všem návštěvníkům muzea radostné a harmonické prožití vánočních svátků a těšíme se na nová setkání.

▶ **Městská knihovna Jar. Havlíčka**

Přejeme čtenářům i všem jejich blízkým příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce pevné zdraví, mnoho štěstí a spokojenosti. Na shledání s Vámi i novými čtenáři se v nadcházejícím roce 2010 těší knihovnice.

Start Jilemnického krosu. Foto P. Mendřický

▶ **Tradiční vánoční koncert v kostele sv. Vavřince** se uskuteční v pondělí dne 28. prosince v 17 hodin. Vystoupí vynikající česká pěvkyně Zdena Kloubová. Na flétnu zahraje Karolína Součková, na varhany Radek Hanuš. Zazní česká i světová vánoční hudba. Srdečně zveme k účasti. Vstupné 100 Kč děti, studenti a důchodci 70 Kč.

▶ **Klub Betanie**

Adventní setkání s pásmem slova a hudby se uskuteční ve čtvrtek dne 10. prosince v 18.30 hodin v SD Jilm. Vystoupí pěvecký sbor Vodopád. Recitace ing. Tomáš Hájek. Těšíme se na Vaši účast.

▶ **100. výročí úmrtí** vynikajícího českého šlechtice a čestného jilemnického občana Jana Nepomuka Františka hraběte Harracha si připomeneme v pátek dne 11. prosince. V 15 hodin položíme květiny na jeho hrob v hrobce v Horní Branné. V 15.30 si budou zájemci moci prohlédnout památky na tohoto osvíceného aristokrata v jilemnickém zámku. V 18 hodin bude za hraběte Jana sloužena mše sv. v kostele sv. Vavřince. Srdečně zveme k účasti na všech akcích.

▶ **Základní umělecká škola:**

3. prosince se od 13 do 17 hodin v sále školy uskuteční prodejní výstavka výtvarného oddělení a bude doplněna dalším programem. Téhož dne v 18 hodin se v sále SD Jilm uskuteční tradiční be-

Přehled vánočních bohoslužeb

Církev bratrská (Valdštejnská 267, Jilemnice)
neděle 20. 12. 2009 v 16 hod. – dětská vánoční slavnost
pátek 25. 12. (Boží hod vánoční) – v 9 hod.
čtvrtek 31. 12. v 16 hod. – shromáždění na ukončení roku
pátek 1. 1. 2010 (Nový rok) v 9 hod. – novoroční shromáždění

Českobratrská církev evangelická
(Jungmannova 268, Jilemnice, příp. evang. kostel v Křížlicích)
20. prosince – 10 hod. v Jilemnici (s předvánoční dětskou slavností)
24. prosince – 15 hod. v Křížlicích (s dětskou vánoční slavností)
25. prosince – 8.45 hod. v Křížlicích, 10 hod. v Jilemnici
27. prosince – 10 hod. v Jilemnici (vánoční hra mládeže)
31. prosince – 15 hod. v Křížlicích
1. ledna 8.45 hod. v Křížlicích, 10 hod. v Jilemnici

Církev římskokatolická (uvedeny pouze hlavní bohoslužby)
24. 12. ve 24.00 – „půlnoční" mše (Během bohoslužby provede chrámový sbor slavnou Českou vánoční mši „Hej, mistře" od Jakuba Jana Ryby.)
25. 12. v 9.00 – slavnostní mše sv. (Karel Hradil: Česká vánoční mše koledová)
26. 12. v 9.00 – mše sv. s lidovým zpěvem, v 15.00 – jesličková pobožnost, při níž děti zazpívají pásmo českých vánočních koled.
31. 12. v 16.00 – mše sv. s lidovým zpěvem, poděkování na ukončení občanského roku
1. 1. v 9.00 – slavnostní mše sv. (Bohuslav Jeremiáš: Česká vánoční mše)

nefiční koncert. Srdečně zveme k účasti na našich akcích.

▶ **ZŠ speciální a MŠ speciální**, Roztocká 994 – naproti SD Jilm

V pořadí čtvrtý Den otevřených dveří proběhne ve středu dne 9. 12. 2009 od 9 do 16 hodin. Během dne si můžete prohlédnout prostory budovy, vidět děti při běžných činnostech. V 10 a ve 13 hodin uvidíte hudebně taneční vystoupení žáků. Ve speciální třídě bude připravena výstava dětských a žákovských prací, kde si můžete zakoupit vánoční výrobky a potěšit tím své nejbližší.

Přijďte pobejt, moc se na vás těšíme. Všem lidem dobré vůle, lidem vstřícným a milým přejeme hezké prožití vánočních svátků a mnoho zdraví v novém roce 2010.

Marcela Šebková

▶ **Mikulášské jízdy k 110. výročí dráhy** Jilemnice (Martinice v Krk.) – Rokytnice n. Jizerou se budou konat v sobotu dne 12. prosince. Setkáme se s parními lokomotivami řady 310.0134, 423.0145 a s motorovým vozem M 131.1441 („hurvínek"). Jízdní řády přinášíme na jiném místě našeho zpravodaje.

Ze zápasu jilemnických futsalistů. **Foto P. Mendřický**

▶ **Městský úřad oznamuje**, že dne 23. prosince 2009 budou úřední hodiny ve všech budovách od 8 do 11.30 a od 12.30 do 14.30 hodin. Dne 31. prosince 2009 bude městský úřad pro veřejnost otevřen od 8 do 12 hodin v tomto rozsahu: budova A (radnice) – podatelna, budova C (u kostela) – pokladna.

▶ **Orientační klub OK Jilemnice** zve na tradiční *Kufrování s Krakonošem aneb Jilemnice plná lampiónů*, které proběhne v neděli 27. prosince 2009 na náměstí v Jilemnici od 13.30. Opět budou připraveny tratě vhodné pro maminky a tatínky s kočárky i bez, začátečníky, pokročilé jakož i pro zdatné borce.

Celou zimu zároveň probíhá každé úterý od 16 hodin trénink orientačního podrostu. Všechny informace najdete na klubové nástěnce nebo na klubových stránkách www.ok-jilemnice.cz.

▶ **Zápis do prvních tříd** obou jilemnických základních škol pro školní rok 2010/2011 se koná v pátek 5. 2. 2010 od 14 hod do 18 hodin v 1. patře školní budovy Eurest.

▶ **Upozornění**

Články do zpravodaje zasílejte nyní na e-mailovou adresu: zpravodaj@mesto.jilemnice.cz

Žádáme autory, aby příspěvky do zpravodaje dodávali nejpozději v den uzávěrky. Na příspěvky dodané později nebude brán zřetel a zařadíme je, pokud budou ještě aktuální, až o měsíc později. Uzávěrka lednového čísla se koná v pondělí dne 7. prosince 2009.

Labuť velká

Asi není nikdo, kdo by labuť neznal. U nás se běžně vyskytuje labuť velká (*Cygnus olora*) pak vzácně labuť zpěvná nebo labuť malá. V Krkonoších je výskyt labutě velké spíše v době tahu a to na různých rybníčcích často v blízkosti lidských sídel, kde rádi využijí pohostinnosti maminek s dětmi. V okolí Jilemnice se v této době můžeme s labutěmi setkat například na rybníku v Horní Branné u zámku, kde se jeden pár zdržuje téměř pravidelně v únoru a občas i na podzim. Když se objeví mráz a hladina zamrzne, odlétají labutě většinou na řeky do větších měst v nížinách.

V loňském roce vznikl projekt pro kroužkování labutí na zimovištích v Hradci Králové a v Pardubicích, který organizuje Východočeská pobočka České společnosti ornitologické ve spolupráci s polskými kolegy. Zatím bylo okroužkováno 92 labutí, je proto pravděpodobné, že když uvidíte někde labuť, může to být jedna z nich a při přilákání labutě na břeh můžete přečíst číslo kroužku a nahlásit je na www.vcpcso.cz, kde se následně dozvíte celou historii jejího pohybu. Některé z těchto labutí byly odečteny až ve Vídni.

Labutě, které u nás hnízdí, jsou většinou od nás z České republiky, ale mohou být i z Polska nebo Německa. — Samce můžeme rozeznat podle velkého nápadného černého hrbolu u kořene zobáku. Mladí ptáci jsou hnědí a postupně do 3.–4. roku života zbělají, výjimkou je však barevná mutace „immutabilis“, kdy již mladí ptáci jsou bělaví a mají světlé nohy místo černých. Hnízdit začíná od března do května.

Foto J. Petriláková ml.

Labutí páry jsou si věrné po celý život. Při úmrtí jednoho z partnerů se ale nový pár utvoří většinou během krátké doby. Jen někteří samci vázaní na teritorium zůstávají osamocení po delší dobu, než se objeví nová družka. Existují jen ojedinělé případy polygamie.

Luděk Petrilák ml.

Z jilemnických škol

ZŠ Harracha – čerpáme z projektů

Ve letošním roce jsme přes dotační program MŠMT – Podpora environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty (EVVO) ve školách – získali dotaci v hodnotě 115 000 Kč. Projekt nazvaný Implementace EVVO do programu Školy udržitelného rozvoje v roce 2009 cestou formálního a neformálního vzdělává-

ní nám pomohl zkvalitnit spoustu aktivit připravovaných pro žáky i veřejnost. Pro projekty s přespáním ve škole jsme zakoupili hvězdářský dalekohled, vizualizér poslouží pro názornou prezentaci obrazových materiálů ve výuce, školní knihovnu jsme vybavili environmetální mimočítankovou četbou, do počítačové učebny přibyla multilicence pro environmetální výchovu, dále jsme si zakoupili pracovní sešity pro zábavnou chemii při Krkonošském kameni mudrců a materiály pro dílny výtvarných technik. Velkou část grantové dotace jsme použili na adaptační pobyt žáků 6. ročníků v Rýchorské boudě – ekologickém středisku KRNAP. Rodičům našich žáků jsme tak ušetřili 50 % z celkové ceny pobytu.

Jak vnímali pobyt v horském středisku naši „šesťáci"? O tom vypovídá jeden z popisů, které děti po návratu psaly.

Žáci ZŠ J. Harracha na Rýchorské boudě

My, žáci 6. ročníků jsme si za pomoci maminek sbalili věci a o den později jsme odjeli autobusem do Horního Maršova. Odtud jsme šli asi 3 km do ostrého kopce na Rýchorskou boudu. Tímto začal náš pětidenní pobyt na Rýchorách.

Foto H. Šírová

Na starost nás měly paní učitelky Zemánková a Šírová. Na boudě nás očekával správce, řečený Bříeťa se svojí manželkou. Ti pro nás měli připravený pestrý program. Například celodenní výlet do Žacléře, kde jsme navštívili muzeum. Cestou jsme potkávali vojenské pevnosti. Tak veliké bunkry jsem ještě nikdy neviděl. Během pobytu jsme hráli různé hry, soutěžili, naučili se příst vlnu, drátkovat (to mě bavilo nejvíce), vyrábět ruční papír. Překvapilo nás, že hned první den začalo sněžit. Takže jsme si v polovině října užili skvělé zimní hrátky – koulovali se, stavěli stavby ze sněhu a vyzkoušeli chůzi se sněžnicemi.

Během pobytu jsme se naučili nejenom spoustu nových věcí, ale poznali jsme se i více navzájem. Celkově se mi to líbilo, ale kdyby jela i naše rodina, byl bych ještě spokojenější.

Ivan Mitrus, 6.A, ZŠ J. Harracha

Rýchorské povídání

V termínu 5.–9. října se vydaly 6. třídy ZŠ Komenského na tradiční kurz ekologické výchovy na Rýchorskou boudu. Tuto akci pořádala naše škola již popáté, a tak se s Vámi z našeho jubilejního pobytu podělíme o to nejdůležitější.

Den první proběhl v podzimním slunci. Odpoledne jsme poznali na úvodní vycházce kouzlo a zajímavosti Dvorského lesa, podrbali jsme si stádečko skotského náhorního skotu a po večeři vlastnoručně vyrobili hliněné korálky.

Den druhý nezačal vlídně, avšak mlha a drobné mrholení nám ve sběru, určování a zařazování bezobratlých živočichů nemohly zabránit. Připadali jsme si jako opravdoví vědci na dobrodružné výpravě. Odpoledne jsme opět vyrazili do terénu, počasí se umoudřilo a naším

cílem byla sídla mravenců a Sluneční stráň se vzácnými rostlinami. Mravenci inspirovali i hru po návratu k boudě a když jsme osvěžili tělo i mysl, následovala večerní zábava u hry audiostop.

Den třetí se nesl ve znamení celodenního výletu do Žacléře a k vojenské pevnosti Stachelberg. Cesta k žacléřskému muzeu byla s kopečka, sluníčko svítilo a výklad i prohlídka byly poutavé, ale pak to začalo, unavené nožky stoupaly do kopce až ke Stachelbergu. Návštěva podzemních prostor byla však ohromující a nezapomenutelná. Chvilka odpočinku a opět do kopce, tak tak jsme stíhali večeři. Kdo si myslí, že nás to srazilo na kolena, je na omylu, čekalo nás totiž ještě spřádání ovčí vlny, barvení našich korálků a přírodovědná hra. Tuto noc jsme většinou přivítali s díky, vždyť jsme měli v nohách 20 km a hlavy plné zážitků.

Den čtvrtý začal větrně, jenže my zoceleni horským vzduchem, jsme statečně každý ve svém týmu zdolávali hru „pavučina“, vybrali si lístky rostlin a ty pak jako barevné obtisky umístili na své šátečky. Také jsme vytvořili zaručeně ten nejhezčí recyklovaný papír na světě. Měli jsme však další cíl, takže žádné dlouhé lenošení a už nás zase nohy nesly krásným Sklenářovickým údolím plným vzácných zajímavostí až k malebné kozí farmě místního horala. Komu nechyběla odvaha, dostal ochutnat pravý kozí sýr. Určitě jste poznali, že jsme neúnavní, a tak večer korunovala bezva hra „Neviditelná ruka trhu“, která většinu z nás velmi nadchla.

Den pátý, co dodat, poslední a s loučením, ale také s těšením se na naše blízké. Po vyhlášení výsledků soutěže družstev, která probíhala po celou dobu pobytu a byla nazvána Rýchorský desetiboj, jsme zabalili naše výtvory a zavazadla. Ještě nezbytné poslední společné foto, pár letmých ohlédnutí a cesta k autobusu do Horního Maršova.

Krásné zážitky, v nožkách 50 km, nové znalosti, vlastnoruční výrobky, bezva kamarádi, to vše nám zůstává a o to jsme se tady s vámi chtěli podělit.

Kateřina Škvorová

Interaktivní hra „Jak se nestat závislákem“

Dne 19. října se 7., 8. třídy a třída 9. ZŠ Komenského zúčastnily interaktivní hry, kterou pro nás připravila semilská Pedagogicko-psychologická poradna v SD Jilm. Akce byla věnována problematice závislostí – drogy, alkohol, kouření, poruchy příjmu potravy atd. Na jednotlivých stanovištích pracovaly skupinky našich žáků pod vedením studentů semilského gymnázia. Na téma šikana a drogy jsme viděli zdařilý muzikálek nastudovaný dětmi ze ZŠ Železnice. Věřím, že se naši žáci nejen zábavnou formou poučili, ale i pobavili.

Kateřina Škvorová

Jedem do Afriky!

Viděli jste film Jumanji? Hlavně scénu, jak se domem neočekávaně přežene stádo africké zvěře, přivolané kouzlem jedné velmi podivné deskové hry? Tak něco podobného jsme zažili při projektu *Jedem do Afriky 2009*. Kromě toho nepořádku, který ve filmu po sobě zvířata zanechala, to bylo docela podobné.

Každoroční projekt, při kterém se snažíme poznat vzdálený kontinent ze všech stran, letos připadl na 9.–10. října.

Už v předstihu jsme si hledali informace o světadílu a seznámili se s africkými pohádkami.

Foto M. Ambrožová

Šest hodin projektu během pátečního dopoledne jsme strávili tvorbou soch afrických zvířat a domorodců z pet-lahví a přírodního materiálu. Ve třídě vznikla žirafa, kterou jsme dotvářeli ze štaflí, na stěně byl obří pavouk i s omotanou ulovenou mouchou a čtyři domorodci. Skládali jsme puzzle s tematikou Afriky a sami jsme také dvě puzzle vyrobili. Taky jsme si vyrobili papírovou a keramickou rituální masku, která měla v životě afrických domorodců vždy důležitou roli.

Večer se nás sešlo 14 afričančat a dvě dospělé africké učitelky. Ve školní kuchyňce jsme stvořili dvě jídla podle originálních receptů z Afriky (mrkev s burským máslem a sezamové sušenky), zasoutěžili si v křížovkách a kvízech o Africe a zničili se sportem v tělocvičně. Spánek ve spacáku ve třídě pak všichni přivítali.

V sobotu ráno jsme v kostýmech afrických domorodců přivítali rodiče, pohostili je další dávkou afrického jídla a společně je provedli výstavou o Africe, kterou jsme vytvořili z fotografií a našich výrobků.

Jak zpíval kdysi YoYo Band: Jedeme do Afriky, jedeme do Zimbabwe, špatně to nedopadne…, tak přesně takhle to bylo. Příští rok černý kontinent zase deváťáky přivítá.

Magda Ambrožová, II. ZŠ J. Harracha

Krakonoš je s námi stále

Vidíte tam v dáli ty vysoké hory? Ano, ano, právě tam – tamtu skromnou, větrem a vánicemi ošlehanou kleč, perly jezírek, bublající zpěv potůčků, mechem, pryskyřicí a houbami vonící lesnaté stráně? Ano – to jsou naše Krkonoše!

A do nich patří Benecko, Dolní Štěpanice, Horní Štěpanice, Lhota Štěpanická, Mrklov, Křížlice, Víchovská Lhota, Poniklá, Rezek, ale i taková města jako Jilemnice, Vrchlabí, Hostinné, Trutnov, Vysoké nad Jizerou, Jablonec nad Jizerou, řečený Jabloneček, to asi proto, aby se odlišil od většího Jablonce nad Nisou, dále Rokytnice nad Jizerou, z druhé strany pak Špindlerův Mlýn, Pec pod Sněžkou a … A ještě dlouhá řada jmen a názvů, že bychom si je mohli vyjmenovávat až do půlnočního Krakonošova odpočívání. Snad v každé té obci Krakonoš něco dobrého udělal, snad v každé nějakého uličníka vytrestal a na správnou cestu obrátil.

Těžko říci, zda-li bylo víc těch odměněných nebo těch potrestaných. Ale, ať už to bylo, jak bylo, jedno je jisté: Krakonoš vždycky odměňoval a trestal spravedlivě…!

A těch odměn a trestů bylo určitě mnoho. Bylo o tom v pohádkách o Krakonošovi napsáno ažaž. Ale nejenom napsáno, také nafilmováno jak pro televiz-

ní obrazovky, tak i pro divadla. Přesto to však všechno lidé nestihli sepsat a všechno si za ta dlouhá léta a vlastně i staletí zapamatovat. Čas od času se proto objevují nové pohádkové Krakonošovy příběhy, když je někdo někdy i čirou náhodou vyšťárá.

Jednou mne můj kamarád Pepík Pasků z Poniklé pozval do staré, prastaré chaloupky na příkré stráni nad potokem, kam ani pořádná cesta nevedla a kde si do velebného ticha jenom ten potůček bublal tu svoji stříbrem zpěněnou píseň…

V téhleté chaloupce nás přivítala jeho stará, věčně usměvavá babička, tak podobná té mojí, která mi kdysi, tuze dávno nejen vyprávěla, ale občas i četla pohádky. V horských chaloupkách bylo odjakživa zvykem nejen každého hosta pěkně uvítat, ale také i pohostit. „Pepíku," řekla svému vnukovi, „mám tady od včerejška krapet kysela, nedali byste si?" Samozřejmě, že jsme si dali, a jak nám chutnalo. Babička pak odnesla téměř vylízané talíře a potom si přisekla k nám ke stolu. „Babi," povídá Pepík Pasků, „řekni nám některou z těch pohádek o Krakonošovi, vždyť já jsem to do těch dětských tet už zapomněl – a tadyhle můj kamarád z Jilemnice je určitě ještě neslyšel."

„Ale, hochu, copak si myslíš, moje paměť už také dávno odešla do důchodu, to já si musím tamhle rozvázat svůj raneček, kde mám všelijaký památky a mezi nima také takovej malej notýsek, kam jsem si zapisovala různé věci." Babička na chviličku odešla, vrátila se s notýskem, několikrát v něm zalistovala a povídá. „Tak, třebas tadyhle tu o tom Michalovi, ale račte vodpustit, já si tam vždycky něco přidám, protože ty děti teď prožívaj úplně jinou dobu, než jaká byla ta naše a ještě i vaše"…

Jak Krakonoš obdaroval Michala

To vám jednou za Poniklou u potoka na Vobčáře stával malý roubený domeček. Ale kdepak garáž nebo balkon, či snad ústřední topení nebo elektrické světlo: V tom domečku bydlel chlapec Michal se svým tatínkem a maminkou. Všichni se měli moc rádi. Tenkrát v té bídě to vlastně ani jinak nešlo. Dobré slovo a laskavé vzájemné jednání – to bylo to největší bohatství – jediné bohatství, kterým se mohli vzájemně obdarovávat.

Tatínek byl dřevorubcem, ale v rukou nedržel švédskou motorovou pilu jako dnešní lesníci, ale jen docela obyčejnou ruční pilu a tu si ještě po večerech musel sám brousit. Za maminku neprala doma automatická pračka, ani za ni nešil a nespravoval potrhané Michalovo prádlo šicí stroj, ani za ni nevařila Vitana. Prostě všechny práce musela dělat a připravovat jen a jen svýma rukama. Oba měli ruce ztvrdlé od práce a mozoly patřily také mezi to málo, o co neměli nouzi. Ale přesto pracovali rádi a každý těžce vydělaný krejcárek poctivě ukládali, aby ten jejich jediný Michal netrpěl ani trochu hladem a nouzí. Michal měl za to své rodiče opravdu rád. Udělal pro ně všechno, co jim na očích viděl, jen aby jim dokázal, že si jich váží a má je rád za to, jak se o něho starají. Často přemýšlel o tom, že jeho rodiče, až jednou bude velký, nebudou smět nic dělat a jenom odpočívat za tu nynější námahu a dřinu. Všechno za ně udělá a bude se o ně starat.

Krakonoš často v přestrojení – jednou jako chudý pocestný – podruhé jako houbař a potřetí jako cestující obchodník – mluvíval s Michalem i s jeho rodiči. Dobře vypozoroval, co všechno se děje v Michalově rodině. Všude viděl velikou skromnost jak u rodičů tak i u Michala.

Nejen doma, ale i ve škole sledoval Krakonoš Michalovo počínání. Dokonce jej tajně sledoval i při jeho cestách do školy i ze školy. Čím byl Michal starší a větší, stále častěji přemýšlel, jak se rodičům odvděčit. Práce, které dělal ještě jako malý školáček, považoval vždy jenom za maličkost a naprostou samozřejmost. Ať již to bylo nošení dříví mamince k plotně, chození na nákup, pomoc tatínkovi na zahrádce, či pasení kozy, která se málem stala příslušnicí rodiny – nic z toho mu nikdy nepřišlo zatěžko a dělal to vždy všechno docela rád.

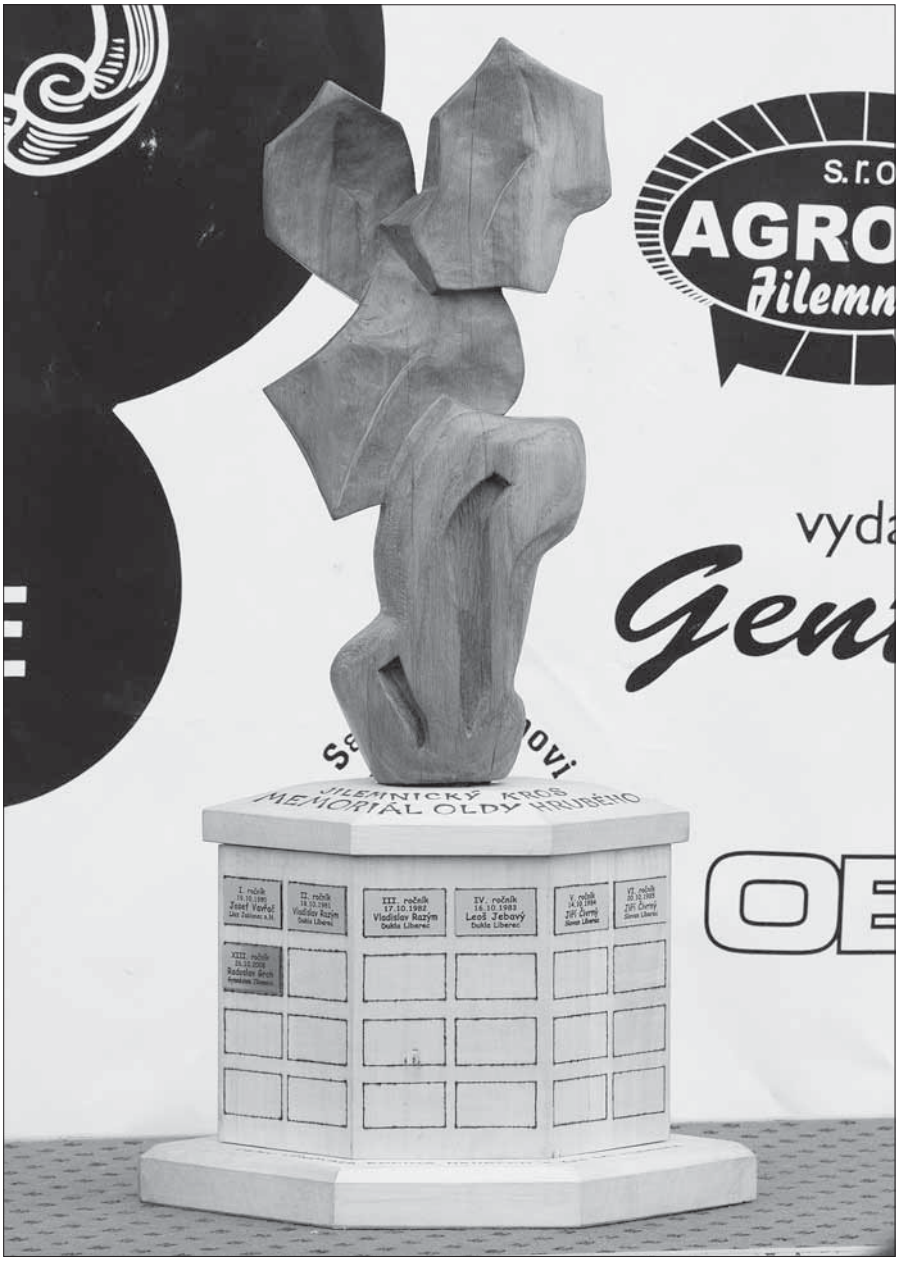
Prastaré, ale spolehlivě přesné kolo ročních období se opět pootočilo a nastal podzim. Rodiče připravili všechno potřebné na blížící se zimu. Společně vykopali brambory, uklidili z políčka za lesem řepu a naštípali dřevo na topení. Celý domeček obložili polínky a chvojím, aby snáze přečkali zimu. V pilné práci jim všechno rychle uběhlo a Vánoce se kvapem blížily. Napadal sníh a krkonošská krajina okolo Vobčárů se celá zahalili do bílého, že vypadala jako ta nejkrásnější nevěsta.

Michal začal připravovat rodičům dárky k Vánocům. Ale on to, děti, neměl tenkrát tak jednoduché jako dnes většina z vás. Dostanete korunky od dědečků, babiček, strýčků a tetiček a pak jenom seběhnete do města, kde v té přehlídce krásně vyzdobených výloh vyberete hned všechno, co chcete rodičům koupit. To ale Michal nemohl. Musel všechny dárky vyrobit vlastníma rukama. Mamince vyřezal hezounké hůlky do květináčů k muškátům, které maminka tak ráda pěstovala za oknem. Tatínkovi zhotovil dřevěný zouvák na boty, aby se mu v zimě, rozmočené vodou a sněhem, lépe zouvaly. A sám se také samozřejmě těšil, co mu rodiče připraví pod stromeček.

Byl předvánoční zimní večer a Michal ještě dlouho do noci prováděl poslední úpravu svých dárků. Byl již velice unaven. Sice se přemáhal, ale spánek nad ním přece jenom zvítězil. Zničehonic položil hlavu na stůl a usnul. Právě v tu chvíli procházel kolem domečku Krakonoš. Nahlédl nízkým okénkem dovnitř, uviděl spícího Michala a hned si pro sebe povídá: „Teď mám příležitost toho hošíka odměnit.“ Vzal ho do náruče, mávl svou kouzelnou holí a již ho sněhová vánice i s Michalem unášela vysoko nad Kotlem, až po chvilce s oběma měkce přistála před Krakonošovým tajným sídlem. Krakonoš vešel dovnitř, pohladil Michala po tváři a ten se ihned probudil. Všude viděl nádherný lesk, spousty dukátů a zlaťáků, oslnivé barvy drahých kamenů, až oči přecházely. Krakonoš se na Michala usmál a povídá: „Nastala chvíle, abych tě za tvoji velikou lásku k rodičům odměnil.“ Při těch slovech ukázal na dlouhou řadu různých pytlíků s dukáty a pokračoval: „Můžeš si vybrat, který chceš!“ A Michal – jako vždy skromný – si v němém úžasu nad tím vším, co viděl, vzal jen ten opravdu nejmenší pytlíček. „Volil jsi dobře,“ pravil Krakonoš, „nikdy jich nebude ubývat!“ To byla jeho poslední slova, a než se Michal stačil vzpamatovat, než stačil poděkovat, ocitl se opět mávnutím Krakonošovy kouzelné hole doma u stolu.

Jen malý pytlík dukátů uprostřed stolu ho ubezpečoval, že se mu to jenom nezdálo, ale že skutečně u Krakonoše byl. To se ví, že rodiče měli z Krakonošova daru přenáramnou radost. Peněz užívali rozumně, šetrně, byli štědří ke všem chudým lidem, kterých tenkrát v těch našich horách bývalo dost a dost. Pracovat však nikdy nepřestali, protože bez práce by si svůj život neuměli ani představit.

Jan Kubát

Jilemnický běžecký kros – Memoriál Oldy Hrubého – vítězný pohár. **Foto P. Mendřický**

Sen se stal skutečností

29. prosince 1979 byla slavnostně otevřena budova Svazarmu, víceúčelové zařízení, dnes budova Autoklubu Krakonoš Jilemnice. Na jeho včasném dokončení měla rozhodující zásluhu především stavební skupina vedená Janem Jindřiškem, členové automotoklubu, zaměstnanci autoškoly, Cutisinu, Technolenu, okresní správy silnic a dalších závodů a organizací, kteří se na realizaci podíleli více než 8 000 brigádnickými hodinami.

Do této doby se výuka autoškoly a jednací činnost automotoklubu odbývala buď v nevyhovující místnosti a nebo v některém pohostinství – Grand hotelu, U Labutě, U Nosků, v samoobsluze Koruna, v motorestu Cedron, v Martinicích U Vejnarů a nebo i na zahradě členů autoklubu. I za těchto nevyhovujících podmínek se podařilo členům Autotoklubu Krakonoš připravit velmi hodnotné závody a soutěže, které se nejen v rámci Československé republiky, ale i v rámci Evropy staly symbolem. Vzpomeňme jen na 14 ročníků motoskijoringů (1926–1961), 3 ročníky závodů malých motocyklů (1957–1960), motocyklové soutěže včetně 4 Mistrovství Evropy a 3 závěrečných rychlostních zkoušek při Šestidenní v letech 1957–1974, 3 ročníky závodu motocyklů na okruhu Martinice, Jilemnice, Roztoky (1959–1961), 11 ročníků školy smyků v letech 1973–1986. Později pak přibylo 49 ročníků Automobilových orientačních soutěží (1981–2009), 8 ročníků Závodu automobilů do vrchu (1982–1989), 6 ročníků EKO Rallye (1984–1990).

Foto F. Kraus

Po dlouhých jednáních byla výstavba víceúčelového zařízení zařazena do akce Z a v roce 1977 byla zahájena výstavba. V prosinci roku 1979 byla provedena kolaudace celého objektu a 29. prosince 1979 byla slavnostně otevřena. Střechu nad hlavou v budově našla nejen autoškola, ale i Autoklub Krakonoš, Hifi klub a nově vzniklé Středisko vrcholového sportu biatlon.

Výbor Autoklubu
Krakonoš Jilemnice

Motocyklové závody

Motocyklové závody v Jilemnici? Když jsme si zhruba před rokem položili tuto otázku, na tvářích mnohých se objevil úsměv. Za krátký čas jsme ale začali o myšlence obnovení motocyklového závodění v Jilemnici uvažovat trochu více. A světe, div se, zjistili jsme, že to není až tak nereálné, jak jsme si původně mysleli. Autoklub Krakonoš Jilemnice za dobu své historie uspořádal množství soutěží. A tradice zavazuje.

Potěšil nás zájem zástupců seriálu MG Sport Ufo Enduro Cross Country, se kterými jsme navázali spolupráci. Dostali jsme důvěru uspořádat finálový podnik cross country jednotlivců v termínu 24.–25. října. Seriál je určen především pro jezdce bez závodní licence. Protože jsme chtěli vzdát hold jednomu ze zakladatelů jilemnického autoklubu Oldovi Nývltovi, nazvali jsme podnik prvním ročníkem Memoriálu Oldy Nývlta.

Našli jsme vhodnou lokalitu, domluvili se s vlastníky, získali potřebná povolení. Proběhlo několik brigád, prožili jsme i martyrium, které nám připravilo prudké ochlazení a sněžení. Vše ale dopadlo dobře, a tak od poloviny týdne před závodním víkendem jsme mohli přistoupit k přípravám tratě, depa, občerstvení… S příchodem pátečního podvečera začínají přijíždět první závodníci. — Sobotní ráno. I přes obavy nejen z počasí přijíždí jedno auto za druhým. Registrace do závodu funguje, viditelný je i zájem z řad diváků. Čas letí jak splašený. Po půl deváté svolávám malé závodníky, ať se připraví na start. Přiblížila se devátá hodina, čas startu. Děti jsou rozděleny do dvou tříd podle objemu svých motocyklů (50ccm a 65ccm) a čeká je závod na zkrácené trati. Všichni startují ve dvou společných rozjížďkách po deseti minutách. Upřímně řečeno, bál jsem se toho, co nastane. Lehce zorané pole, spousta bláta a malá kolečka dětských motocyklů. Projede to vůbec někdo? Pan David odmávl start a nejen já jsem zůstal koukat s otevřenou pusou. Kluci letěli jak o život a z těžkých podmínek si nic nedělali. Byla to strhující podívaná, jak naděje tohoto krásného sportu bojují o každou příčku a nedarují si ani metr tratě. O výsledcích rozhodoval součet umístění, v případě rovnosti potom součet časů z obou jízd. Boj to byl napínavý až do konce.

Před půl jedenáctou proběhlo vyhlášení dětských kategorií. A to se již na start připravovali jezdci prvního závodu. Chviličku po jedenácté startovala první vlna, licenční jezdci. Několik minut nato se na trať vydala druhá vlna, kategorie E2. Závod byl vypsán na dvě hodiny. Padla třináctá hodina a začali se „mávat" první závodníci.

Jirka Salač. **Foto M. Kavová**

Další start byl plánován na 14.00. Došlo k malému zpoždění, ale jen v řádu několika minut. Druhý závod startoval také po vlnách, které tvořily kategorie E1, E3, veterán a do 125ccm 4T a do 85ccm 2T. Start proběhl bez problémů, trať byla po dopoledním závodě vyjetá a rychlejší. Závodilo se opět dvě hodiny, vše klapalo. Cíl, odmávání všech jezdců, kteří dokončili, počítání výsledků a příprava na vyhlášení.

Našim jezdcům, tedy jezdcům Autoklubu Krakonoš Jilemnice, se poměrně dařilo. V licencích měl sice Míra Škaloud problémy s přehříváním motoru, ale cílem stihl proletět na desátém místě. Milan Macháček při pádu ulomil objímku spojkové páčky a závod pro něho skončil. Ve třídě E1 jsme slavili největší úspěchy. Milan Kottek první, Honza Nosek druhý, Matěj Hanuš po skvělém finiši devátý. Ve třídě E2 znamená jistotu v podobě úspěchu Adam Erlebach, který vybojoval čtvrté místo. Lukáš Kučera na vypůjčeném motocyklu silnější kubatury při jednom z pádů poškodil stroj a nedokončil. Michal Kava nedokončil pro zlomenou spojkovou páčku. Třída E3, Jan Říha dokončil na 18. místě. I mezi veterány jsme měli zastoupení. Jirka Salač dojel devátý.

Den jsme zakončili vyhlášením nejúspěšnějších závodníků. Vždy prvních pět jezdců z každé kategorie bylo vyhlášeno a obdarováno poháry a cenami.

Do druhého dne nás přivítalo slunečno a mlha. Vzhledem k mlze jsme se rozhodli odložit start na desátou ho-

dinu. Po přihlédnutí k počtu závodníků byly oba plánové nedělní závody sloučeny do jedné rozjížďky. Od půl desáté začínalo řazení na startovní čáru. Startuje se opět po vlnách. Trať je proti sobotě o poznání sušší a rychlejší. Jezdci opět předvádějí pěkné souboje, diváci se baví… V poledne si už pan David přichystal šachovnicový praporek a mával jednoho závodníka za druhým.

Naši jezdci dopadli takto: kategorie Licence nám nepřála. Ani Mirek Škaloud ani Milan Macháček cíl neviděli. V E1 Honza Nosek třetí, Milan Kottek čtvrtý, Matěj Hanuš pravděpodobně přidřel motor a nedokončil. Ve třídě E2 Adam Erlebach opět čtvrtý, Michal Kava dvacátý. Jan Říha si v E3 polepšil na sedmé místo, Jirka Salač mezi veterány dojel šestý.

Nedělní odpoledne bylo ve znamení vyhlašování. Nejprve se vyhlašoval dopolední závod a plynule se přešlo na vyhlášení celkových výsledků kompletního seriálu, kdy ceny předával patron seriálu pan Jiří Churavý, někdejší úspěšný reprezentant Československa v motokrosu.

Závěrem nezbývá, než celou akci vyhodnotit. Stinnou stránkou je několik zranění, která si závodníci přivodili. Jinak lze říci, že až na několik výtek jsou reakce zúčastněných pozitivní a nemálo z vás se již těší na příští ročník. Tak vás tedy prosíme, držte nám palce, ať si podnik tohoto rozsahu obhájíme. Uděláme pro to vše, co bude v našich silách.

Více nejen o závodech naleznete na webových stránkách www.akkrakonos.wbs.cz.

Za AK Krakonoš Tomáš Macháček

Honza Nosek. **Foto M. Kavová**

Vernisáž výstavy o Listopadu 1989

Ve čtvrtek 5. listopadu se od 17.30 konala na Městském úřadě v Jilemnici vernisáž výstavy Listopad 1989 – 20 let poté. Zahájení se ujal pan starosta Vladimír Richter, který všem návštěvníkům vysvětlil, proč se tato výstava koná a kdo se o její vznik zasloužil. Po krátkém úvodu jsme se přesunuli do zasedací místnosti, kde se promítaly krátké filmy o 17. listopadu. Mezi nimi byly například „Televizní noviny" z 20. listopadu 1989, projev Miroslava Štěpána a dokument, který to vlastně celé shrnul.

V následující besedě jsme si poslechli poutavé příběhy z listopadu 1989 od některých návštěvníků této akce, kteří před 20 lety zakládali v Jilemnici Občanské fórum.

Závěr vernisáže byl věnován volné prohlídce výstavy a diskusi o vystavených exponátech. Jednalo se především o novinové výstřižky a fotografie, převzaté ze soukromé sbírky Pavla Žáčka a Krkonošského muzea.

Zkrátka abych to shrnul, navštivte tuto zajímavou výstavu a nechte se vnést o 20 let zpět… Můžete tak učinit až do 10. prosince 2009.

Vojtěch Kunát, student tercie jilemnického gymnázia

Z výstavy k Listopadu 1989. **Foto V. Kunát**

Ranní rosa v kopřivách již podruhé

V pátek 30. října mohli známí a přátelé Aleny Bartoňové, jilemnické kadeřnice, přivítat v Šaldově statku její novou, již třetí knížku, kterou tam pokřtila naše přední česká herečka Jiřina Bohdalová společně s paní M. Chaloupskou a V. Francem z Jičína, pořadatelem literární soutěže *Řehečská slepice*, které se paní Bartoňová také s úspěchem zúčastnila.

Již před pěti lety jí vyšla dietní kuchařka se zajímavým názvem *Třicet dní, které otřásly váhou*. Na této knize spolupracovala s paní Bartoňovou herečka Jiřina Bohdalová, která je už mnoho let její pravidelnou zákaznicí. Kuchařka se velmi povedla, je bohatě doplněna fotografiemi jídel naaranžovaných tak, že se sbíhají sliny. Delší dobu je už rozebraná.

Přesně před rokem jsme křtili knihu povídek, jejichž témata načerpala autorka ve svém kadeřnickém salonu Klára, *Ranní rosa v kopřivách, aneb jak se chodí na kejháky*. Navíc paní Bartoňová velmi dobře maluje, takže si knihu sama ilustrovala vtipnými obrázky. Tato kniha byla oceněna čestným uznáním v celostátní soutěži o Modrého slona, kterou pořádá Sdružení Artefaktum.

Teď jsme byli svědky křtu druhého dílu *Ranní rosa v kopřivách, aneb co by bylo, kdyby…* Opět povídky se stejnými náměty a opět s pěknými kresbami autorky. Na rautu, na který jsme byli pozváni do Šaldova statku, bylo proneseno mnohokrát, že je s podivem, kolik toho paní Bartoňová stihne: dobře češe, skvěle a vlastně pořád vaří, chodí na houby a vždycky nějaké najde, chová pudly – a teď ještě píše povídky. Při tom všem je stále veselá a usměvavá a ve svém kadeřnictví rozdává dobrou náladu.

Domů jsme odcházeli všichni s úsměvem s jednou, někteří i s více knihami v podpaždí a s přáním, aby knížka našla co nejvíce čtenářů.

J. Andrštová

Spoušť v Kotelně

15. října se uskutečnila pod tímto názvem v galerii v Kotelně Společenského domu Jilm vernisáž výstavy vrchlabského fotoklubu Spoušť, kde byly vystaveny fotografie členů tohoto klubu.

Ale kdo snad očekával, že podle trochu zavádějícího názvu zhlédne v Kotelně opravdovou spoušť, tak ten byl velice rychle vyveden ze svého omylu. Nikoliv spoušť, ale krása, která se na nás dívala ze čtyřiceti zde vystavených fotografií, zaváděla až k nevíře v to, že je to dílo amatérských členů klubu a nikoliv zkušených profesionálů. Tak to bylo první příjemné překvapení návštěvníků této výstavy, a to druhé byli návštěvníci sami, kterých se zde sešlo až neuvěřitelně mnoho. A ti se po této zkušenosti budou jistě těšit na další hodnotné výstavy, které zde vedení Společenského domu Jilm jistě přichystá v již blížícím se roce 2010. Za to mu všichni příznivci pěkných kulturních zážitků již předem děkují a těší se na ně.

Největší dík však tentokráte patří členům vrchlabského fotoklubu Spoušť,

jmenovitě dámám Jitce Kopáčové, Lucii Blažkové a pánům Karlu Hníkovi, Antonínu Řezníčkovi, Petru Srpovi, Radku Drahnému, Jaroslavu Erbenovi, Jiřímu Stejskalovi a Aleši Remsovi. — Ať i nadále spouště jejich „Flexarety“ vypouští pro potěšení našich očí i srdcí barevné dokumenty o krásách planety Země, jejíž součástí je ve středu Evropy ležící také naše malá Česká republika.

Ze „Spouště v Kotelně“ nemohl oči spustit ani Jan Kubát

Společenský dům Jilm Vás zve...

Sobota 5. 12. 2009 ve 14.30 hod.

Pohádkový betlém – Liduščino divadlo Praha. Andílek chce o Vánocích každému děťátku splnit přání. Všimne si toho čertík Šmydlifousek a splněná přání chce jen pro sebe. To se Andílkovi vůbec nelíbí. Než se mu podaří všechno zaonačit, pěkně se naběhá. Když se všechno nakonec podaří, Andílek si vybere děti z publika, se kterými připraví živý Betlém. Všichni se rozloučí společně zazpívanými koledami, aby je děti uměly u vánočního stromečku. A vy taky! Vstupné: 40 Kč.

Neděle 6. 12. 2009

Hanky Panky. Vstupné: v předprodeji 180 Kč, na místě 200 Kč.

Sobota 12. 12. 2009

Program – **Vánoční jarmark 2009**
program viz inzertní příloha

Úterý 15. 12. 2009 8.30 a 10.00 hod.

Putování za vánoční hvězdou
Divadlo Kapsa Andělská Hora
Představení pro MŠ a 1. st. ZŠ

Vánoční dárky SD Jilm

Čtvrtek 14. 1. 2010 v 19.30 hod.

Odcházení. Klicperovo divadlo Hradec Králové. (Václav Havel) – Politikovi, kancléři Riegerovi, definitivně končí volební období. Sám se sebou si neví rady a navíc ho chtějí vystěhovat z vládní vily… Přemýšlí, jak v systému založeném na prospěchářství a moci, nezradit vlastní přesvědčení.

Neděle 24. 1. 2010 v 14.30 hod.

Maškarní bál. Hudební divadlo pro děti Brno. Pestrý program pro děti plný her a odměn.

Čtvrtek 18. 2. 2010 ve 14.30 hod.

Poutníci. Koncert skupiny Poutníci ve stylu bluegrassu a country.

Neděle 21. 2. 2010 v 14.30 hod.

Zlatovláska. Divadlo Pohádka. Klasická činoherní výpravná pohádka na motivy české lidové pohádky. Setkáváme se zde se známými postavami – Zlým králem, kterému se dostává možnosti porozumět řeči zvířat, jeho sloužícím Jiříkem – jež přes přísný zákaz ochutná kouzelného jídla, a proto je vyhnán do světa, aby vyhledal princeznu Zlatovlásku. Jiřík na své cestě za Zlatovláskou díky získané schopnosti porozumění všem hlasům a svému dobrému srdci, získává řadu přátel. Jak mezi lidmi, tak mezi zvířátky. Aniž by předem tušil, jak jejich přátelství a pomoc bude potřebovat.

Pondělí 22. 2. 2010 v 17.00 hod.
Eva a Vašek

Abonentní vstupenky na Březen – měsíc divadla 2010

Abonentní vstupenka zahrnuje 2× profi divadlo + 5× ochotnické divadlo: 1.–8. řada – cena 990 Kč / důchodci 800 Kč

Pondělí 15. 3. 2010 v 19.00 hod.

Vyšetřování ztráty třídní knihy. Žižkovské divadlo Járy Cimrmana. Autoři semináře o Cimrmanově pedagogické činnosti. Hrají: Ladislav Smoljak, Zdeněk Svěrák, Pavel Vondruška nebo Jaroslav Weigel, Miloň Čepelka nebo Václav Kotek, Jiří Čelikovský, Jiří Kalina, Zdeněk Škrdlant, Václav Verner, Michal Weigel.

Čtvrtek 25. 3. 2010 v 19.30 hod.

Ředitelská lóže. Divadlo v Řeznické. Klauni, staří komedianti, Learové a Hamleti, … tak by se možná daly nazvat dvě ústřední postavy inscenace Arnošta Goldflama Ředitelská lóže. Co je to vlastně ředitelská lóže? Kdo v ní sedí? Hrají: Arnošt Goldflam, Kateřina Bláhová, Stanislav Zindulka, Alois Švehlík.

Předprodej zahájen 1. 12. 2009 v Informačním středisku (tel.: 481 541 008) a kanceláři SD Jilm Jilemnice (tel.: 481 544 070), www.sdjilm.cz

Z představení Drahouškové (Divadlo Kalich, J. Paulová a P. Zedníček). Foto P. Mendřický

Kino 70 Jilemnice v prosinci 2009

6
neděle
19.30 h

DISTRICT 9

District 9 je příběh o inteligentní formě mimozemského života, která je přinucena shodou okolností strávit nějaký čas na Zemi. Život na naší zelené planetě ovšem není zdaleka tak přívětivý, jak by se mohlo na první pohled zdát. Režie: Neil Blomkamp. Hrají: Sharlto Copley, David James, Nathalie Bollt. USA – sci-fi /titulky.

Vstupné: 70 Kč — do 15 let nevhodný

8
úterý
19.30 h

KLÍČEK

Ještě nevědí, že dnes opuštěné vězení v centru Uherského Hradiště, do kterého vlezou, aby si trochu užili, není tak úplně prázdné. „Co sakra chcete vědět?!" řve Jakub při výslechu na policii o několik hodin později. Právě prodělal cestu časem, když se z ospalé prázdninové nudy léta roku 2009 přesunul do brutální atmosféry komunistického žaláře z padesátých let 20. století. Režie: Ján Novák. Hrají: Jan Přeučil, Stanislav Zindulka, Eva Hrušková, Tomáš Šulaj. ČR – thriller.

60 Kč — do 12 let nevhodný

12
sobota
17.30 h

HRDINOVÉ Z DARANU

Obrazově poutavý rodinný film vypráví příběh Jimmyho, jedenáctiletého chlapce z Evropy, který přijede do Afriky s maminkou. Jednoho dne se Jimmy ztratí na městském tržišti, kde se setká s tajemnou mluvící žirafou jménem Seraf. Ta chlapci vypráví o situaci mezi dvěma domorodými kmeny, které spolu válčí o půdu. Podle žirafy se před touto kmenovou válkou nedá tak snadno uniknout. Režie: Lourens Blok. Hrají: Carolina Goodall, Nthati Moshesh, Hanna Verboom. Nizozemsko – rodinný/dabing.

70 Kč — mládeži přístupný

14
pondělí
17.30 h
20 h

2BOBULE

Opět budeme sledovat eskapády dvojice kamarádů Honzy a Jirky. Jirka se zaplete s mladou krásnou dívkou, jejíž otec má ovšem o nápadnících své dcery úplně jiné představy… a Jirka raději prchá za kamarádem Honzou na jižní Moravu. Honza zatím žije s Klárou na dědečkově vinařství, a jakožto vinař začátečník se pouští do vrcholného umění slámového vína. Režie: Vlad Lanné. Hrají: Kryštof Hádek, Tereza Voříšková, Lukáš Langmajer, Lubomír Lipský st., Jiří Krampol, Jana Švandová. ČR – komedie.

75 Kč — mládeži přístupný

15
úterý
19.30 h

WOJNA POLSKO-RUSKA

Příběh drsného nacionalisty, homofoba, rasisty a antisemity Silnýho. Opustí ho dívka Magda a on se sblíží se satanisticky orientovanou pannou Angelou. Pohybují se v nihilistickém prostředí drogově závislých městských zkrachovalých zoufalců. Film je poetickým, bezprostředním a zneklidňujícím portrétem lásky, beznaděje a politického vyhoření v dnešní středovýchodní Evropě. DVD PROJEKCE SE SIMULTÁNNÍM PŘEKLADEM. Režie: Xavier Zulawski. Hrají: Boris Szyc, Ewa Kasprzyc, Sonia Bohosiewitz, Dorota Maslowska, Maria Strzelecka. Polsko – drama/simultánní překlad.

60 Kč — do 15 let nevhodný

---

16 středa 19.30 h	**ŠTVANEC IRA** V osmdesátých letech minulého století se Irsko zmítalo pod tíhou občanských nepokojů. Tehdy byl 22letý Martin McGartland za výtržnosti v ulicích Belfastu zajat britskou policií. Od agenta britských tajných služeb dostal nabídku, aby tajně pronikl do militantní organizace IRA. Bral život jako hru, jenže hrát si s radikálními Iry se nevyplácí… Režie: Kari Skogland. Hrají: Ben Kingsley, Jim Sturgess, Kevin Zegers, Rose McGowan. VB/Kanada – thriller/titulky. *65 Kč — do 15 let nevhodný*
28 pondělí 19.30 h	**HLAD** Věznice Maze v Severním Irsku, rok 1981. Situace mezi odsouzenými z řad IRA a dozorci se vymyká kontrole. Téměř sedmitýdenní hladovka rozdělila společnost na ty, kteří v irských vězních viděli obyčejné teroristy, a na ty, pro které se stali novodobými mučedníky. Režie: Steve McQueen. Hrají: Michael Fassbender, Liam Cunningham. VB/Irsko – drama/titulky. *65 Kč — do 15 let nevhodný*
30 středa 19.30 h	**LIŠTIČKY** Au pair Alžběta se zoufale snaží vytvořit si svůj nový domov v Irsku tím, že si chce najít chlapa za každou cenu. Částečně proto, že její skutečný domov na Slovensku bude brzy srovnán se zemí kvůli nové dálnici, ale hlavně má své osobní důvody. Režie: Mira Fornyanová. Hrají: Réka Derzsiová, Rita Banci, Aaron Monaghan, Jitka Josková. ČR/SR/Irsko – drama. *60 Kč — do 15 let nevhodný*

Informace SD Jilm

Změna programu kina a výše vstupného je vyhrazena. K základnímu vstupnému je připočítán poplatek 1 Kč ve prospěch Státního fondu pro rozvoj české kinematografie. Objednané vstupenky na programy Kina 70 a SD Jilm si vyzvedněte do 5 dní od zámluvy, poté budou dány do volného prodeje. *Adresa kina:* Kino 70, Roztocká 500, 514 01 Jilemnice. Telefonní číslo – kancelář: 481 544 070, pokladna: 481 545 040. Předprodej vstupenek v pokladně kina 17.30–17.45, 20.00–20.15 ve dnech promítání. Předprodej vstupenek na programy SD Jilm je možný i v Informačním centru.

Redakce neručí za obsah uvedených příspěvků a tyto příspěvky nemusí být totožné s jejím názorem.

Jilemnice zpravodaj města.
Odpovědný redaktor PaedDr. Jan Luštinec. Redakční rada: Ing. Josef Cerman, Ing. Jana Čechová, Ing. Petr Faistauer, Ing. Mgr. Martin Horák, Jan Kubát, Dr. Karel Kupka, Mgr. Vladimír Richter, Ing. Dagmar Stolínová, Bc. Petra Therová. Sazba a zlom: *P3K*. Tisk – obálka: ZAMA s. r. o., vnitřní strany: A90 PRESS-FOTO Jilemnice 500. Vydavatel: město Jilemnice, Masarykovo náměstí čp. 82, 514 01 Jilemnice, IČO 275808, periodicita: vychází měsíčně, den vydání: k 1. příslušného měsíce. Počet výtisků: 1 150 ks. Povoleno odborem kultury Okr. ú. Semily: ev. č. 14/89. Cena 10 Kč. Uzávěrka lednového čísla: 7. 12. 2009.

Obálka: Betlém v kostele sv. Vavřince – foto P. Mendřický. Zadní strana: Nová podoba Masarykova náměstí – foto P. Therová.

Redakce přeje příjemné prožití vánočních svátků!